

Espanya no fa por

written by Redacció Unilateral | 19 de juny de 2017

La primera [enquesta](#) coneguda després de l'anunci de la data i la pregunta referendària, publicada ahir pel diari **Ara**, aporta un seguit de dades interessants que convé tenir en compte.

La participació

La primera dada rellevant és el de la participació. Cal tenir en compte que aquesta dada és molt significativa, perquè el govern català considera que serà la taxa de participació la que legitimarà fàcticament el referèndum. Això és, que quants més ciutadans participin, més legitimitat tindrà i més difícil serà a Madrid ignorar-la i deslegitimar-la.

Doncs bé, l'enquesta assenyala una intenció de participació d'un 64,2%, que resulta de la suma del 54,9% dels enquestats que afirmen que tenen previst votar sense cap dubte, més el 9,3% que responen que, probablement, votaran. Per contra, només un 18,2% declaren que segur que no votaran, i un 5,8% que probablement no votaran. Com es pot veure, una diferència considerable.

Amb aquestes xifres, la conclusió és clara, el nivell de participació en el referèndum serà molt semblant a la mitjana en la participació en les eleccions al Parlament de Catalunya de les darreres dècades, per la qual cosa, òbviament, queden plenament legitimades.

La campanya de la por impulsada pel govern espanyol i altres sectors socials i mediàtics fracassa del tot.

Una claríssima victòria del Sí

Pel que fa a l'altra dada rellevant, la de la intenció de vot, i només tenint en compte els enquestats que afirmen que aniran a votar, la victòria del Sí arribarà al 67%, mentre que el No

s'estancarà en el 18%.

L'explicació resulta òbvia. La mobilització dels ciutadans independentistes, cultivada al llarg dels darrers anys, i que se sosté en la determinació de culminar el procés d'una vegada per totes, és total. Per contra, els ciutadans unionistes o dependentistes, apareixen dividits entre els que votaran i els que seguiran les consignes de Madrid de no reconèixer-lo i, doncs, que no votaran.

Dos riscos

Aquesta victòria abassagadora del Sí, que es dedueix de l'enquesta a poc més de cent dies del referèndum, però, ha de tenir en compte dos riscos.

El primer, és que, finalment, els unionistes desobeeixin les consignes de Madrid i es mobilitzin intensament a favor del No. Llavors, les diferències es reduïrien de forma considerable. Ara bé, fins i tot mobilitzant-se massivament, el NO té molt difícil derrotar el Sí. I, paradoxalment, aquesta mobilització massiva, no faria més que legitimar el referèndum, fets que, tots dos, beneficiaran als independentistes. Cal tenir en compte l'astúcia del propi President Puigdemont quan va afirmar, en l'entrevista emesa fa uns dies a TV3, que l'única manera de celebrar unes eleccions autonòmiques *normals*, seria una derrota de l'opció independentista en el referèndum, atesa que això el portaria a dissoldre automàticament el Parlament i convocar noves eleccions. Una picada d'ullet als dependentistes perquè facin cas omís a les consignes de Madrid.

L'altre risc que presenta aquesta victòria tan contundent de l'opció del Sí és, lògicament, la de l'excessiva confiança per part d'alguns sectors independentistes, que donarien la victòria per feta i, en conseqüència, es desmobilitzarien perquè els incentius per esforçar-se a votar, disminuïrien. Es tractaria d'un immens error, fins i tot d'una

irresponsabilitat.

En aquest sentit, hi ha un precedent altament significatiu: Quebec, en el referèndum del 1995. Un referèndum que els sobiranistes perderen per un escàs marge del vots, menys de l'1%, i que en termes absoluts, uns aproximadament 50.000 vots. Concretament, en aquell referèndum, aquells districtes electorals clarament decantats pel sobiranisme, i doncs on s'hi preveia una victòria folgada d'aquesta opció, registraren un nivell de mobilització i de suport al Sí inferior a la que s'esperava, que en alguns casos va ser de deu punts, tot i que lògicament s'hi imposà l'opció independentista, però no amb la contundència que era d'esperar. Al capdavant, els vots independentistes no mobilitzats en aquests districtes van ser decisius per perdre el referèndum.

Així, doncs, els independentistes, millor que fem cas omís a les enquestes que, com aquesta, ens planteja un escenari més que favorable, fet que pot ser considerat com una arma de doble tall. I centrar-nos en arribar, fins i tot de forma intersticial arreu del país, per no deixar de recollir tots i cadascun dels vots favorables a la independència. Cap confiança, doncs, ni cap relaxament. Cap indecís ha de quedar-se a casa o fins i tot votar al unionistes.